

Arrest

**nr. 345 238 van 22 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. GRAVY
Chaussée de Dinant 1060
5100 NAMUR**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2026, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 9 maart 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 18 oktober 2023, samen met haar gezin. Op 3 juni 2008 verzoekt verzoeksters moeder om internationale bescherming; verzoek dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed wordt ook in verzoeksters naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend. Dit verzoek werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten.

1.2. Verzoekster komt België een tweede keer binnen op 18 oktober 2023, andermaal samen met haar gezin, met uitzondering van haar vader. De volgende dag dient verzoeksters moeder een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ook dit verzoek wordt vermoed te zijn ingediend in hoofde van verzoekster, die op dat moment minderjarig is. Op 29 november 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 326 404 van 9 mei 2025.

1.3. Op 26 juni 2025 dient verzoeksters moeder in hoofde van verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Nadat verzoekster op 11 juli 2025 meerderjarig wordt, beslist de commissaris-generaal op 3 december 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend naar verzoekster wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 11/07/2007 in Litouwen, heeft het Russische staatsburgerschap, de Tsjetsjeense etniciteit en hangt de islam aan. Uw ouders verlieten de Russische Federatie reeds voor u geboren werd. U bent zelf geboren in Litouwen, doch verbleef later ook in Nederland, Duitsland en Frankrijk vooraleer u met uw gezin naar België kwam. U zit momenteel in het vijfde middelbaar.

Uw moeder, K., L. (DVZ xx/xxxxxx, DVZ x.xxx.xxx) diende op 03/06/2008 een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, een verzoek dat ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Dit werd afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid op het niveau van de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 19/10/2023 diende ze een tweede verzoek om internationale bescherming in België in, eveneens in uw naam als vergezellende minderjarige. Haar tweede verzoek om internationale bescherming werd op 29/11/2024 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze ging op 30/12/2024 in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), doch de RvV volgde de beslissing van het CGVS over de gehele lijn in haar arrest van 09/05/2025.

Uzelf diende uw eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in België in op 26/06/2025. U was op dat moment nog minderjarig.

U verklaart dat u nog nooit in Rusland of Tsjetsjenië bent geweest en dat u het daar ook niet kent. U bent bovendien volledig geïntegreerd in Europa en voelt zich ook Europeaan. U vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië dat u zich anders zou moeten kleden. U vreest ook dat men zou opmerken dat u eigenlijk bent opgegroeid in Europa. In het algemeen denkt u dat er een andere mentaliteit heerst in de Russische Federatie dat u gewend bent en u vreest ook dat u de regels niet zal kennen. Ten slotte vermoedt u dat het onderwijs en de medische zorg in de Russische Federatie slechter is dan in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Belgisch schooldocument (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Er werd echter wel doorheen uw procedure rekening gehouden met uw minderjarigheid. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn en hieromtrent werd geen enkele twijfel geuit. Bijgevolg trad uw moeder K., L. (CGVS xx/xxxxxx) in uw hoofde als voogd op tot 11 juli 2025, het moment waarop u meerderjarig werd. Zij stond u zodoende ook bij als voogd tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Aangezien u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS reeds meerderjarig was, werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U kan niet terugkeren naar de Russische Federatie omdat u er nog nooit bent geweest, omdat de mentaliteit er anders is dan in Europa, omdat u bent ingeburgerd in Europa, omdat u zich anders zou moeten kleden in Tsjetsjenië, omdat u het onderwijs en de medische zorg in België beter acht, alsook vreest u vroeg te moeten trouwen in Tsjetsjenië (NPO, p. 4 & 7).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw stelling dat de medische zorg en het onderwijs in België mogelijks beter zijn dan in de Russische Federatie over asielmotieven gaat die geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Dergelijke problemen kunnen namelijk niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. Het feit dat het onderwijssysteem en de medische zorg mogelijks minder kwaliteitsvol zijn in uw land, kan dus niet worden beschouwd als een vrees voor vervolging of als een risico op ernstige schade.

Uw verklaringen in dit verband waren ook louter speculatief. Uw stelling dat het onderwijs in België beter is dan in Rusland was bijvoorbeeld enkel gebaseerd op een buikgevoel. U had geen enkele concrete informatie over het onderwijssysteem in Tsjetsjenië of in Rusland en vermoedde simpelweg dat het makkelijker zou zijn voor u om in België verder te studeren. U wist het niet zeker, maar toch was u ervan overtuigd dat uw opleidingskansen beter zouden zijn in België dan in de Russische Federatie. Uw stelling dat de medische zorg in Rusland slechter is dan die in België was dan weer gebaseerd op het gegeven dat u uw tante hoorde zeggen dat uw recentelijk overleden oma mogelijks nog in leven was geweest indien ze medische behandeling had ontvangen in Europa en niet in Tsjetsjenië. Ook hier heeft u geen informatie over opgezocht om dit al dan niet te bevestigen. U had ook geen flauw idee of de medische zorg overal in de Russische Federatie slechter zou zijn, of dat dit enkel in Tsjetsjenië het geval zou zijn (NPO, p. 4-5).

Verder komt u ook niet in aanmerking voor een internationaal beschermingsstatuut in België op basis van uw verklaringen dat u bent geïntegreerd in België, dat u de Russische Federatie niet kent, dat u de mentaliteit en de regels van de Russische Federatie niet kent en dat u zich zou moeten schikken naar de geldende tradities daar (NPO, p. 4-8). U kon deze vrees immers niet hard maken.

U zei dat u niet kan terugkeren naar de Russische Federatie omdat de mentaliteit er heel anders is dan in Europa. Als voorbeeld gaf u aan dat u zich anders zou moeten kleden in de Russische Federatie en dat u zich ook aan andere regels zou moeten houden (NPO, p. 4). U werd gevraagd om te verduidelijken op welke manier u uw kledij zou moeten aanpassen. U zei dat u uw lichaam meer zou moeten bedekken, dat u warmere kledij zou moeten dragen en ook dat u een hoofddoek zou moeten dragen (NPO, p. 5). Enerzijds kan worden opgemerkt dat u in dit verband niet goed kon uitdrukken welke problemen u zou riskeren in Rusland omwille van uw kledij. U zei dat u scheef zou bekeken worden en dat u verder "dacht" dat uw ouders ook van anderen zouden moeten horen dat ze u zouden moeten aanspreken op uw kledij (NPO, p. 5). Anderzijds kon u ook niet aannemelijk maken dat uw kledij aanpassen zo onoverkomelijk zou zijn voor u. U zei immers simpelweg dat u het "niet leuk" zou vinden om andere kledij te dragen, aangezien u uw eigen stijl heeft ontwikkeld en u zich liever volgens die stijl kleedt (NPO, p. 6). Er kan dus niet worden gesteld dat uw kledij een dermate fundamenteel onderdeel van uw identiteit is. Los van uw kledij had u verder geen idee van welke andere zaken u zou moeten aanpassen indien u zou moeten terugkeren naar de Russische Federatie (NPO, p. 6). U werd gevraagd om nog een ander voorbeeld te geven van op welke manier de mentaliteit in Rusland verschilt van die in België. U zei hierop dat het in Tsjetsjenië niet toegelaten is om een andere mening te hebben, dat dergelijke mensen direct worden opgemerkt. Wanneer u evenwel werd gevraagd op welke manier u dan zou worden opgemerkt, vermeldde u opnieuw uw kledij. Ook later wanneer u werd gevraagd met welke regels u het voornamelijk moeilijk zou hebben in Rusland, verwees u opnieuw naar uw kledij. U zei ook dat u Tsjetsjeens spreekt met een accent (NPO, p. 7). Dergelijke zaken hebben in België evenwel ook nog niet voor enige problemen gezorgd met andere Tsjetsjenen of Russen (NPO, p. 7). Wanneer u werd gevraagd met welke regels in Rusland u het moeilijk zou hebben om te volgen, zei u verder dat u vroeg zou moeten trouwen. Wanneer u evenwel werd gevraagd waarom u dit vreesde, zei u dat u het niet wist, doch dat het mogelijk is dat mannen u zouden ontvoeren en dwingen om te trouwen. U zei ook dat Tsjetsjeense vrouwen in België soms aan u vragen om met hun zonen te trouwen. In dit verband zei u evenwel ook dat uw ouders u hierin steunen en u niet zouden dwingen om te trouwen indien u dit niet zou willen. Los van de mannen die u kunnen ontvoeren in Tsjetsjenië, wist u ook niet wie anders u zou kunnen dwingen om te trouwen tegen uw zin (NPO, p. 8). Er zijn dus geen enkele concrete indicaties voorhanden dat u in Tsjetsjenië gedwongen zou worden om te vroeg te trouwen indien u dit niet zou willen. U gaf aan dat er geen andere redenen waren waarom u niet in Rusland of Tsjetsjenië zou kunnen wonen (NPO, p. 8).

Op vlak van al deze problemen kan ook worden opgemerkt dat u deze allemaal linkte aan Tsjetsjenië en niet aan de Russische Federatie in het algemeen. Zo dacht u bijvoorbeeld niet dat uw huidige kledingstijl een probleem zou uitmaken in andere delen van Rusland buiten Tsjetsjenië. U zei ook in het algemeen dat het er volgens u minder strikt aan toegaat in andere delen van Rusland buiten Tsjetsjenië (NPO, p. 6). U werd dan ook gevraagd om welke reden u niet in andere delen van Rusland zou kunnen leven, buiten Tsjetsjenië.

Hierop antwoordde u dat u hier geen antwoord op kon geven, omdat u er gewoonweg nooit heeft over nagedacht om elders in Rusland te gaan wonen en u zich dit ook hoegenaamd niet kan voorstellen (NPO, p. 6). U gaf ook expliciet aan dat u erin zou slagen om vrienden te maken in Rusland (NPO, p. 6). U zei dat u in het algemeen liever in België wil wonen dan in Rusland omdat het een nieuw leven voor u zou betekenen (NPO, p. 7). U maakte dus niet alleen niet aannemelijk dat het onmogelijk zou zijn voor u om in Tsjetsjenië te wonen, doch u maakte al zeker niet aannemelijk dat het onmogelijk zou zijn voor u om een leven op te bouwen in de Russische Federatie in het algemeen.

Het loutere gegeven dat u bent geïntegreerd in België (NPO, p. 4) en inspanningen zou moeten leveren om het leven in de Russische Federatie gewoon te worden kan trouwens evenmin worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op vlak van deze problemen van integratie die u aanhaalde kan daarenboven worden opgemerkt dat hieromtrent reeds uitvoerig werd gemotiveerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest van 9 mei 2025 in het kader van de asielpcedure van uw moeder. Een kopie van dit arrest werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie blauwe map). Uit bovenstaande analyse blijkt duidelijk dat u geen concrete elementen heeft aangebracht die een ander licht werpen op dergelijke voorgaande beoordeling.

Ten slotte dient er nog te worden ingegaan op uw verklaringen dat men in Tsjetsjenië zou opmerken dat u in Europa bent opgegroeid (NPO, p. 7).

Uit de beschikbare landeninformatie (zie **COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer** van 6 juni 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van dien aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20-%20Insufficient%20analysis%20of%20the%20risks%20associated%20with%20expulsion%20of%20Russian%20nationals%20of%20Chechen%20origin%20to%20Russia.pdf> en EHRM 15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofdte geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden.

Het louter hebben van een accent wanneer u spreekt in het Tsjetsjeens en uw Westerse kledij (NPO, p. 7) volstaan namelijk niet om te stellen dat er bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden in uw hoofdte. Het feit dat u nog nooit in Tsjetsjenië bent geweest volstaat evenmin (NPO, p. 3-4). U heeft namelijk nog nooit problemen gehad met andere Tsjetsjeenen in Europa en bovendien hebt u nog nooit enige politieke activiteiten gehad (NPO, p. 4 & 7) die ervoor zouden kunnen zorgen dat u negatief onder de aandacht van uw autoriteiten zou gekomen zijn. U bracht ook geen enkel ander concreet element aan om aan te tonen dat u specifiek een risico loopt bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van uw leven in Europa.

Bijgevolg blijkt uit bovenstaande beoordeling dat u onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw schooldocument staft uw integratiepogingen in België, doch toont zoals hierboven gemotiveerd niet aan dat u een gegronde vrees voor vervolging meent te koesteren ten opzichte van de Russische Federatie.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Rusland een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n_/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx .pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n_/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx.pdf)) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere

Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, aangezien deze wet de verplichting bevat om administratieve dossiers zorgvuldig te behandelen".

Vooreerst betoogt verzoekster dat haar de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Zij vangt haar betoog aan door te stellen dat de verwerende partij meent dat haar geloofwaardigheid in twijfel kan worden getrokken, dat haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde elementen is gebaseerd voor zover het om de werkelijkheid gaat, dat zij inderdaad nog steeds dezelfde angsten heeft als degene die eerder vermeld werden, dat haar hele verhaal voldoende is om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te bewijzen en dat uit al deze elementen blijkt dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst aan grote risico's wordt blootgesteld. Onder verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie benadrukt zij dat vrouwen een sociale groep in vluchtelingenrechtelijke zin kunnen vormen. Zij vervolgt dat zij talrijke feitelijke elementen aanhaalde, waaronder de ongelijke positie van vrouwen in de Tsjetsjeense samenleving. Na een

uiteenzetting over de voor Tsjetsjenen geldende regels, benadrukt zij dat de autonomie van vrouwen hierdoor beperkter is dan die van mannen. Zij verduidelijkt dat in Tsjetsjenië vrouwen gezien worden als eigendom van de man en zij zich gehoorzaam en passief ten aanzien van hem moeten opstellen, dat hun bestaan er helemaal ondergeschikt is aan tradities en onderworpen is aan de controle van andere leden van de samenleving en dat de toestemming van vrouwen om te trouwen er niet in aanmerking wordt genomen. Luidens het verzoekschrift is het niet noodzakelijk om reeds slachtoffer te zijn geweest van vervolging om aanspraak te maken op de vluchtelingenstatus. Verder stipt zij aan dat zij uitdrukkelijk verklaarde dat zij vreesde dat zij in Tsjetsjenië gedwongen zal moeten trouwen en zich zal moeten houden aan de geldende kledingvoorschriften. Vervolgens geeft verzoekster een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en vluchtelingenstatus. Zij besluit dat de verwerende partij geen concrete analyse heeft gemaakt van haar situatie en de risico's die zij zou lopen in geval van terugkeer naar Rusland, omdat zij geen rekening hield met het geheel van voormelde elementen die haar nochtans wel bekend zijn en zij zich heeft beperkt tot het aanhalen van de geloofwaardigheid van haar verklaringen, terwijl zij alle bewijzen in haar bezit heeft neergelegd die haar geloofwaardigheid aantonen.

Verder meent verzoekster dat haar ondergeschikt de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Zij betoogt dat de verwerende partij niet heeft onderzocht of zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, daar de veiligheidssituatie in Rusland en Tsjetsjenië in het bijzonder onvoldoende is en de vraag of zij risico loopt op ernstige mensenrechtenschendingen niet werd onderzocht. Volgens verzoekster is de sociaal-politieke situatie in Rusland en vooral in haar regio van herkomst Tsjetsjenië in werkelijkheid rampzalig en wordt de Tsjetsjeense bevolking blootgesteld aan mishandeling door de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten. Zij vervolgt dat uit Europa uitgewezen Tsjetsjenen (met een afgewezen verzoek om internationale bescherming) bij terugkeer opgevangen worden volgens een bepaalde *modus operandi*, met name onderschepping door de Russische veiligheidsdiensten, overdracht aan de Tsjetsjeense veiligheidsdiensten, ontvoering, gevangenneming op basis van valse beschuldigingen, risico op valse bekentenissen onder foltering of zelfs gedwongen verdwijningen. Luidens het verzoekschrift wordt de mogelijkheid om elders in Rusland te vluchten voor iemand die door de Tsjetsjeense autoriteiten wordt gezocht tot nul herleid. Verder, wat betreft het gestelde in de bestreden beslissing dat dit enkel gaat om terugkeerders met specifieke persoonlijke omstandigheden, stelt verzoekster dat uit algemene informatie blijkt dat dit het geval is wanneer men om politieke redenen asiel aanvraegt. Gelet op haar verzoek om internationale bescherming in Europa zijn er – aldus verzoekster – dan ook persoonlijke omstandigheden voorhanden waardoor er risico op ernstige schade in haar hoofde bestaat. Doorheen haar betoog verwijst zij naar de algemene informatie waarop zij zich beroept. Daarnaast gaat verzoekster in op de algemene veiligheidssituatie. Zij verwijst naar enkele passages uit de bestreden beslissing en naar een reisadvies van de FOD Binnenlandse zaken, waaruit blijkt dat reizen naar Rusland wordt afgeraden en dat het risico op incidenten groter is in de Noordelijke Kaukasus. Volgens haar is er sprake van een heropleving van gewapende conflicten in haar land van herkomst. Tot slot betoogt verzoekster, onder verwijzing naar algemene informatie, dat er sprake is van een gedwongen mobilisatie in Tsjetsjenië voor de oorlog in Oekraïne, waar oorlogsmisdaden worden gepleegd. Zij stelt dat de Tsjetsjeense autoriteiten verschillende vormen van dwang gebruiken om mannen te rekruteren, waaronder het verkrachten en martelen van familieleden. Zij vervolgt dat haar broers meerderjarig zijn en het risico lopen naar de oorlog te worden gestuurd bij terugkeer en dat zij represailles vreest indien haar broers zouden weigeren dit te doen.

Tot slot oppert verzoekster dat indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent dat haar uitleg hem niet in staat stelt om haar internationale bescherming te kunnen toekennen en aldus onvoldoende geïnformeerd is over haar persoonlijke situatie of de algemene situatie, de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Zij verwijst naar 's Raads arrest nr. 301 440 van 13 februari 2024 waarin werd geoordeeld dat er, ondanks de bijgebrachte informatie van verzoeker, onvoldoende informatie voorlag inzake de mobilisatie en gedwongen rekrutering in het licht van de oorlog in Oekraïne, waarna zij stelt dat niet kan worden aangenomen dat de verwerende partij in deze omstandigheden een voldoende geïnformeerde en gemotiveerde beslissing heeft genomen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoekster de Raad ten hoofdtitel om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, ten subsidiaire titel om de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, volgende (bijkomende) stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- OSAR, "Russie / Tchétchénie « crimes d'honneur »", 22 maart 2019 (stuk 3);
- FOD Buitenlandse Zaken, "Voyager en Russie: Conseils aux voyageurs" (stuk 4);

- OSAR, "*Russie/Tchéchénie: conséquences du refus de servir*", 31 augustus 2023 (stuk 5) ;
- Amnesty International, "*Expulsions de réfugiés tchéchènes: la France doit cesser immédiatement d'être complice d'actes de torture et de disparitions forcées*", 26 mei 2021 (stuk 6).

2.2.2. Op 21 januari 2026 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, § 1, van de Vreemdelingenwet waarin zij volhardt in haar beslissing en verwijst naar de COI Focus "*Tsjetsjenië – legerdiens*" van 17 juli 2024 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet een verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “*midde*” wordt begrepen “een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing[en] overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing[en] wordt geschonden” (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Daar waar verzoekster de schending opwerpt van “*het algemene beginsel van behoorlijk bestuur*”, wijst de Raad erop dat de beginselen van behoorlijk bestuur een veelzijdig begrip is dat meerdere beginselen in zich houdt en het de Raad onmogelijk is, en het hem evenmin toekomt, uit de loutere bewoording “*het algemene beginsel van behoorlijk bestuur*” het bedoelde beginsel van behoorlijk bestuur te distilleren. Verzoekster geeft geenszins aan op welk beginsel zij doelt waar zij zich, benevens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dat met enige welwillendheid uit het verzoekschrift kan afgeleid worden, beroept op “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*”. Ook preciseert zij niet waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet op dienstige wijze uiteengezet.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Er werd echter wel doorheen uw procedure rekening gehouden met uw minderjarigheid. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn en hieromtrent werd geen enkele twijfel geuit. Bijgevolg trad uw moeder K., L. (CGVS xx/xxxxxx) in uw hoofde als voogd op tot 11 juli 2025, het moment waarop u meerderjarig werd. Zij stond u zodoende ook bij als voogd tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Aangezien u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS reeds meerderjarig was, werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekster meent niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst, Rusland, omdat zij er nog nooit is geweest, omdat de mentaliteit er anders is dan in Europa, omdat zij is ingeburgerd in Europa, omdat zij zich anders zou moeten kleden in Tsjetsjenië, omdat zij het onderwijs en de medische zorg in België beter acht en omdat zij vreest dat zij vroeg zal moeten trouwen in Tsjetsjenië.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoekster er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeksters bewering dat de medische zorg en het onderwijs in België mogelijks beter zijn dan in de Russische Federatie geen verband houdt met de criteria van internationale bescherming en bovendien louter speculatief is. Verder (ii) slaagt verzoekster er niet in hard te maken dat zij vervolging dient te vrezen omdat zij in België geïntegreerd is, de Russische Federatie niet kent, de mentaliteit en de regels van de Russische Federatie niet kent en zich zou moeten schikken naar de daar geldende tradities. Ook (iii) kan geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid uit verzoeksters verklaring dat men in Tsjetsjenië zou opmerken dat zij in Europa is opgevoed. Tot slot (iv) kan het door verzoekster neergelegde Belgisch schooldocument, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich tot het volharden in haar problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het verwijzen naar algemene informatie en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Vooreerst oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, dat geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid uit verzoeksters bewering dat de medische zorg en het onderwijs in België mogelijks beter zijn dan in de Russische Federatie. De Raad kan zich in deze beperken tot het verwijzen naar volgende pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen die door verzoekster volledig onverlet worden gelaten in haar verzoekschrift en door de Raad tot de zijne kunnen worden gemaakt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw stelling dat de medische zorg en het onderwijs in België mogelijks beter zijn dan in de Russische Federatie over asielmotieven gaat die geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Dergelijke problemen kunnen namelijk niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niets wijst er namelijk op dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980. Het feit dat het onderwijssysteem en de medische zorg mogelijks minder kwaliteitsvol zijn in uw land, kan dus niet worden beschouwd als een vrees voor vervolging of als een risico op ernstige schade. Uw verklaringen in dit verband waren ook louter speculatief. Uw stelling dat het onderwijs in België beter is dan in Rusland was bijvoorbeeld enkel gebaseerd op een buikgevoel. U had geen enkele concrete informatie over het onderwijssysteem in Tsjetsjenië of in Rusland en vermoedde simpelweg dat het makkelijker zou zijn voor u om in België verder te studeren. U wist het niet zeker, maar toch was u ervan overtuigd dat uw opleidingskansen beter zouden zijn in België dan in de Russische Federatie. Uw stelling dat de medische zorg in Rusland slechter is dan die in België was dan weer gebaseerd op het gegeven dat u uw tante hoorde zeggen dat uw recentelijk overleden oma mogelijks nog in leven was geweest indien ze medische behandeling had ontvangen in Europa en niet in Tsjetsjenië. Ook hier heeft u geen informatie over opgezocht om dit al dan niet te bevestigen. U had ook geen flauw idee of de medische zorg overal in de Russische Federatie slechter zou zijn, of dat dit enkel in Tsjetsjenië het geval zou zijn (NPO, p. 4-5).”

2.3.7.4. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekster er niet in slaagt hard te maken dat zij vervolging dient te vrezen omdat zij in België geïntegreerd is, de Russische Federatie niet kent, de mentaliteit en de regels van de Russische Federatie niet kent en zich zou moeten schikken naar de daar geldende tradities (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4-8). De bestreden beslissing luidt in dit verband terecht als volgt:

“U zei dat u niet kan terugkeren naar de Russische Federatie omdat de mentaliteit er heel anders is dan in Europa. Als voorbeeld gaf u aan dat u zich anders zou moeten kleden in de Russische Federatie en dat u zich ook aan andere regels zou moeten houden (NPO, p. 4). U werd gevraagd om te verduidelijken op welke manier u uw kledij zou moeten aanpassen. U zei dat u uw lichaam meer zou moeten bedekken, dat u warmere kledij zou moeten dragen en ook dat u een hoofddoek zou moeten dragen (NPO, p. 5). Enerzijds kan worden opgemerkt dat u in dit verband niet goed kon uitdrukken welke problemen u zou riskeren in Rusland omwille van uw kledij. U zei dat u scheef zou bekeken worden en dat u verder “dacht” dat uw ouders ook van anderen zouden moeten horen dat ze u zouden moeten aanspreken op uw kledij (NPO, p. 5). Anderzijds kon u ook niet aannemelijk maken dat uw kledij aanpassen zo onoverkomelijk zou zijn voor u. U zei immers simpelweg dat u het “niet leuk” zou vinden om andere kledij te dragen, aangezien u uw eigen stijl heeft ontwikkeld en u zich liever volgens die stijl kleedt (NPO, p. 6). Er kan dus niet worden gesteld dat uw kledij een dermate fundamenteel onderdeel van uw identiteit is. Los van uw kledij had u verder geen idee van welke andere zaken u zou moeten aanpassen indien u zou moeten terugkeren naar de Russische Federatie (NPO, p. 6). U werd gevraagd om nog een ander voorbeeld te geven van op welke manier de mentaliteit in Rusland verschilt van die in België. U zei hierop dat het in Tsjetsjenië niet toegelaten is om een andere mening te hebben, dat dergelijke mensen direct worden opgemerkt. Wanneer u evenwel werd gevraagd op welke manier u dan zou worden opgemerkt, vermeldde u opnieuw uw kledij. Ook later wanneer u werd gevraagd met welke regels u het voornamelijk moeilijk zou hebben in Rusland, verwees u opnieuw naar uw kledij. U zei ook dat u Tsjetsjeens spreekt met een accent (NPO, p. 7). Dergelijke zaken hebben in België evenwel ook nog niet voor enige problemen gezorgd met andere Tsjetsjenen of Russen (NPO, p. 7). Wanneer u werd gevraagd met welke regels in Rusland u het moeilijk zou hebben om te volgen, zei u verder dat u vroeg zou moeten trouwen. Wanneer u evenwel werd gevraagd waarom u dit vreesde, zei u dat u het niet wist, doch dat het mogelijk is dat mannen u zouden ontvoeren en dwingen om te trouwen. U zei ook dat Tsjetsjeense vrouwen in België soms aan u vragen om met hun zonen te trouwen. In dit verband zei u evenwel ook dat uw ouders u hierin steunen en u niet zouden dwingen om te trouwen indien u dit niet zou willen. Los van de mannen die u kunnen ontvoeren in Tsjetsjenië, wist u ook niet wie anders u zou kunnen dwingen om te trouwen tegen uw zin (NPO, p. 8). Er zijn dus geen enkele concrete indicaties voorhanden dat u in Tsjetsjenië gedwongen zou worden om te vroeg te trouwen indien u dit niet zou willen. U gaf aan dat er geen andere redenen waren waarom u niet in Rusland of Tsjetsjenië zou kunnen wonen (NPO, p. 8).

Op vlak van al deze problemen kan ook worden opgemerkt dat u deze allemaal linkte aan Tsjetsjenië en niet aan de Russische Federatie in het algemeen. Zo dacht u bijvoorbeeld niet dat uw huidige kledingstijl een probleem zou uitmaken in andere delen van Rusland buiten Tsjetsjenië. U zei ook in het algemeen dat het er volgens u minder strikt aan toegaat in andere delen van Rusland buiten Tsjetsjenië (NPO, p. 6). U werd dan ook gevraagd om welke reden u niet in andere delen van Rusland zou kunnen leven, buiten Tsjetsjenië. Hierop antwoordde u dat u hier geen antwoord op kon geven, omdat u er gewoonweg nooit heeft over nagedacht om elders in Rusland te gaan wonen en u zich dit ook hoegenaamd niet kan voorstellen (NPO, p. 6). U gaf ook expliciet aan dat u erin zou slagen om vrienden te maken in Rusland (NPO, p. 6). U zei dat u in het algemeen liever in België wil wonen dan in Rusland omdat het een nieuw leven voor u zou betekenen

(NPO, p. 7). U maakte dus niet alleen niet aannemelijk dat het onmogelijk zou zijn voor u om in Tsjetsjenië te wonen, doch u maakte al zeker niet aannemelijk dat het onmogelijk zou zijn voor u om een leven op te bouwen in de Russische Federatie in het algemeen.

Het loutere gegeven dat u bent geïntegreerd in België (NPO, p. 4) en inspanningen zou moeten leveren om het leven in de Russische Federatie gewoon te worden kan trouwens evenmin worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Op vlak van deze problemen van integratie die u aanhaalde kan daarenboven worden opgemerkt dat hieromtrent reeds uitvoerig werd gemotiveerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest van 9 mei 2025 in het kader van de asielprocedure van uw moeder. Een kopie van dit arrest werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie blauwe map). Uit bovenstaande analyse blijkt duidelijk dat u geen concrete elementen heeft aangebracht die een ander licht werpen op dergelijke voorgaande beoordeling.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Wat betreft verzoeksters al dan niet gestaafe beweringen over de in Tsjetsjenië geldende regels en het feit dat deze zorgen voor een ongelijke positie voor vrouwen, merkt de Raad op dat hieruit geenszins blijkt dat er sprake is van een behandeling van vrouwen aldaar die neerkomt op een vorm van systematische vervolging. De door verzoekster in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie en algemene beweringen zijn geenszins afdoende om aan te tonen dat zij een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Rusland, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelde dat zij haar vermeende vrees niet weet hard te maken. De thans aangevoerde algemene informatie doet geen afbreuk aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing die betrekking hebben op verzoeksters individuele situatie en waaruit, zo weze herhaald, genoegzaam blijkt dat zij haar vrees niet weet hard te maken. Ook het gegeven als zouden verzoeksters afgelegde verklaringen overeenstemmen met deze informatie, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Voor het overige komt verzoekster in het verzoekschrift niet verder dan het louter hernemen van de door haar afgelegde verklaringen, hetgeen geenszins afdoende is om afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

Gelet op het feit dat verzoekster haar vermeende vrees voor vervolging niet weet hard te maken, dient de Raad niet in te gaan op de vraag of zij als (Russische of Tsjetsjeense) vrouw deel uitmaakt van een sociale groep en of deze vrees hieraan gelinkt is.

2.3.7.5. Voorts kan geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid uit verzoeksters bewering dat men in Tsjetsjenië zou opmerken dat zij in Europa is opgegroeid. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op pertinente en omstandige wijze het volgende geoordeeld:

“Uit de beschikbare landeninformatie (zie **COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer van 6 juni 2024**), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van dien aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20-%20Insufficient%20analysis%20of%20the%20risks%20associated%20with%20expulsion>

%20of%20Russian%20nationals%20of%20Chechen%20origin%20to%20Russia.pdf en EHRM 15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden.

Het louter hebben van een accent wanneer u spreekt in het Tsjetsjeens en uw Westerse kledij (NPO, p. 7) volstaan namelijk niet om te stellen dat er bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden in uw hoofde. Het feit dat u nog nooit in Tsjetsjenië bent geweest volstaat evenmin (NPO, p. 3-4). U heeft namelijk nog nooit problemen gehad met andere Tsjetsjenen in Europa en bovendien hebt u nog nooit enige politieke activiteiten gehad (NPO, p. 4 & 7) die ervoor zouden kunnen zorgen dat u negatief onder de aandacht van uw autoriteiten zou gekomen zijn. U bracht ook geen enkel ander concreet element aan om aan te tonen dat u specifiek een risico loopt bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van uw leven in Europa.”

In het verzoekschrift verwijst verzoekster naar informatie die dezelfde is als of in lijn ligt met de informatie waarop voormelde analyse gebaseerd is en waaruit geenszins kan worden afgeleid dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar de Russische Federatie terugkeert louter door deze terugkeer en/of een lang verblijf in het buitenland en/of het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming. Wat betreft haar verwijzing naar een rapport van *Amnesty International* van 18 januari 2024 en de andere bronnen waarvan melding gemaakt wordt in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat Tsjetsjenen bij terugkeer risico kunnen lopen op vervolging en steeds onder de aandacht staan van de ordediensten, merkt de Raad op dat de inhoud hiervan wordt erkend in de bestreden beslissing, doch ook wordt genuanceerd op basis van andere elementen uit dit rapport, alsook rechtspraak van het EHRM en de COI Focus “*Tsjetsjenië – Terugkeer*” van 6 juni 2024, die gebaseerd is op enerzijds open bronnen zoals lokale en internationale mensenrechtenorganisaties, media, onderzoeksinstituten en academische publicaties en anderzijds op consultaties met verschillende experts met een bewezen gedegen kennis van de situatie in de Russische Federatie en de deelrepubliek Tsjetsjenië, en waaruit blijkt dat niet algemeen kan gesteld worden dat Tsjetsjenen die terugkeren naar Tsjetsjenië onderworpen zullen worden aan vervolging en dat een vrees voor vervolging in deze context geïndividualiseerd en geconcretiseerd dient te worden. Verzoekster slaagt er aldus niet in afbreuk te doen aan voormelde analyse. Waar verzoekster in het verzoekschrift laat uitschijnen dat de in de voormelde problemen die Tsjetsjenen ondergaan bij terugkeer betrekking hebben op elke Tsjetsjeen, merkt de Raad op dat zij – mede gelet op het voorgaande – geen informatie bijbrengt die hierop wijst.

In het licht van het voorgaande oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, dat er – na analyse van alle elementen in het administratief dossier – in hoofde van verzoekster geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Waar zij stelt dat uit algemene informatie blijkt dat Tsjetsjenen die om politieke redenen asiel zochten in Europa een verhoogd risico lopen en dit voor haar het geval is, merkt de Raad op dat verzoekster geen melding maakt van politieke activiteiten die zij zou hebben uitgevoerd, laat staan dat zij hierdoor internationale bescherming verzocht. Mede gelet op hetgeen voorafgaat en hetgeen volgt, kan ook

niet aangenomen worden dat zij om andere redenen gezien zou worden als iemand die internationale bescherming verzocht omwille van politieke redenen.

2.3.7.6. Verder werpt verzoekster in het verzoekschrift op dat haar broers meerderjarig zijn, bij terugkeer mogelijks naar de oorlog in Oekraïne zullen worden gestuurd en dat zij mogelijks het slachtoffer van represailles zal worden indien zij weigeren dit te doen.

De commissaris-generaal oordeelt in dit verband met recht als volgt in diens nota van 21 januari 2026:

“[...] antwoordt verweerder dat alhoewel kan worden opgemerkt dat het volgens objectieve informatie waarover het CGVS beschikt mogelijk is dat verzoekster haar meerderjarige Tsjetsjeense broers de kans lopen om opgeroepen te worden voor hun dienstplicht indien ze zouden terugkeren naar Rusland (zie bijlage, Cedoca, COI Focus Tsjetsjenië: legerdienst, 17 juli 2024), het aan verzoekster is om in concreto aannemelijk te maken dat ze zelf een gegronde vrees voor vervolging heeft vanwege de potentiële dienstweigeringen van haar broers. Verzoekster slaagt hier echter niet in.

Verweerder merkt vooreerst op dat verzoekster deze vrees niet eerder heeft aangehaald, noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal. Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Zij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Van verzoekster mag dus worden verwacht dat zij haar vrees omwille van ontwijking van de dienstplicht door haar broers, (veel) eerder gedurende haar procedure zou hebben vermeld. Op een verzoekster om internationale bescherming rust, zoals reeds werd aangegeven, immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. In de oproeping voor haar persoonlijk onderhoud, opgenomen in het administratieve dossier, werd verzoekster namelijk uitdrukkelijk erop gewezen dat zij de plicht had om haar volle medewerking te verlenen en dat er van haar correcte verklaringen werden verwacht. Ook bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal werd verzoekster uitdrukkelijk gewezen op het vertrouwelijke karakter van het persoonlijk onderhoud, op de gewaarborgde geheimhouding en op de op haar rustende medewerkingsplicht. Verzoekster reikt geen dienstige reden aan waarom zij dit element, dat er blijkens het gestelde in het verzoekschrift bovendien toe zou leiden dat zij nood heeft aan internationale bescherming, onvermeld liet bij het Commissariaat-generaal.

Ten tweede toont verzoekster ook in de onderhavige beroepsfase niet concreet aan dat ze een persoonlijke vrees koestert omwille van de mogelijke ontwijking van de dienstplicht door haar meerderjarige broers in Rusland. Verzoekster haar broers bevinden zich allemaal in België en zijn niet gekend bij de Tsjetsjeense autoriteiten. In het hypothetische geval dat haar broers zouden moeten terugkeren naar Rusland, worden opgeroepen om hun dienstplicht te doen en dit weigeren, heeft verzoekster ook geen enkele concrete indicatie aangereikt dat ze daardoor in de problemen zou komen. Verzoekster stelt enkel dat ze persoonlijk in de problemen zou komen met de Tsjetsjeense autoriteiten omwille van de dienstweigerings van haar broers, maar geeft hier geen verdere uitleg aan.

Ten derde heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest van 9 mei 2025 nr. 326404 reeds vastgesteld dat er in hoofde van verzoekster haar moeder geen persoonlijke vrees kon worden vastgesteld omwille van de legerdienst van haar meerderjarige zoons.

Verzoekster toont zelf, gelet op wat voorafgaat, geenszins aan een persoonlijke, concrete vrees voor vervolging te koesteren omwille van de individuele asielmotieven van haar dienstplichtige broers.”

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekster geen algemene informatie bijbrengt ter staving van haar bewering dat familieleden van mannen die weigeren te vechten onder druk kunnen gezet worden door de autoriteiten.

Waar verzoekster in deze verwijst naar 's Raads arrest nr. 301 440 van 13 februari 2024 waarin werd overgegaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing omdat er, ondanks de bijgebrachte informatie van verzoekster, onvoldoende informatie voorlag inzake de mobilisatie en gedwongen rekrutering in het licht van de oorlog in Oekraïne, onderstreept de Raad dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het

Belgische recht. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer daar dit arrest betrekking heeft op gedwongen mobilisatie eerder dan legerdienst en dat dit arrest dateert van februari 2024 en er thans een COI Focus voorligt van 17 juli 2024 inzake de legerdienst in Tsjetsjenië.

2.3.7.7. Tot slot voert verzoekster geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door haar in de loop van de administratieve procedure voorgelegde stuk, zijnde een Belgisch schooldocument, zodat de Raad om dezelfde reden als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, oordeelt dat dit stuk niet in aanmerking kan worden genomen als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.7.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.7.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Rusland.

2.3.8.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Rusland zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Opdat aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging haar zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land of de regio van herkomst.

In de bestreden beslissing wordt inzake de veiligheidssituatie in de deelrepubliek Tsjetsjenië op goede gronden het volgende overwogen:

“Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n_/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx.pdf) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale

autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.”

Waar verzoekster in het verzoekschrift verwijst naar een passage van voormelde analyse waaruit blijkt dat er in haar regio van herkomst thans nog steeds sprake is van ernstige schendingen van de mensenrechten in het kader van de acties die de veiligheidstroepen blijven voeren tegen vermeende opstandelingen, merkt de Raad op dat – mede gelet op het feit dat dit geweld uitdrukkelijk wordt vermeld in bovenvermelde analyse – hiermee rekening werd gehouden, doch dat dit geweld in een specifieke context werd gesitueerd en de omvang ervan werd gerelativeerd.

Wat betreft het door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor Rusland, met bijzondere vermelding van Tsjetsjenië, gaat zij eraan voorbij dat dit een reisadvies is voor Belgische burgers die naar Rusland (of Tsjetsjenië in het bijzonder) willen reizen en dat dit niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Russische nationaliteit bezitten en die van een bepaalde regio afkomstig zijn. De gegevens in het reisadvies, dat slechts een algemene strekking heeft en dat bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land, kunnen geen afbreuk doen aan de voorliggende objectieve en actuele informatie, noch aan de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken en die de Raad trekt.

Gelet op het voorgaande slaagt verzoekster er niet in afbreuk te doen aan voormelde pertinente en in het administratief dossier steun vindende analyse van veiligheidssituatie in Tsjetsjenië. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden dat de veiligheidssituatie niet naar behoren werd onderzocht door de commissaris-generaal.

2.3.8.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Rusland een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Duits machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS